

Ministarka pravde SNEŽANA MALOVIĆ

Beograd, 19.11.2009.

Konferencija: UTICAJ MEDJUNARODNIH KRIVIČNIH SUDOVA NA
POSTUPKE PRED NACIONALNIM SUDOVIMA

Poštovani, dame i gospodo,

Da li ste čuli za Safeta Fejzić? Da li ste čuli za Ružicu Markobašić?

Za Mehudina Alića i Izudina Alagića? Metodijević Miroslava?

Nisam sigurna.

Svi znamo ko je Ratko Mladić a ko je Goran Hadžić.

Čuli ste naravno i za Radovana Karadžića i Milana Lukića.

Safet Fejzić imao je 17 godina, kada su ga, zajedno sa još četiri njegova
vršnjaka, 1995. godine, ubili „Škorpioni“ u Trnovu.

Ružica Markobašić bila je trudna, kada je 1991. godine, ubijena na Ovčari,
pucnjem u stomak.

Mehudin Alić i Izudin Alagić najmlađe su identifikovane žrtve Srebrenice. Imali
su 14 godina, svaki, kada su ubijeni 11. jula 1995. Metodijević Miroslav ubijen
je u podrumu internata u Gnjilanu na način teško prihvatljiv ljudskom umu.

Knjige mrtvih koje su pisali ratovi devedestih na području bivše Jugoslavije do
sada su izbrojale 130.000 ubijenih i milion raseljenih ljudi.

Hoćemo li zaboraviti ove ljude? Da li ćemo ostati nemi na ovu činjenicu? Da li
ćemo zatvoriti oči i pustiti da prošlost baca stalnu senku na naš korak ka Evropi
i njenim sistemu vrednosti?

Znam da nećemo. U to me svakodnevno uveravaju svojim visokoprofesionalnim
radom tužioc Vladimir Vukčević, Mladen Bajić. U to me uveravaju 28
razmenjenih predmeta kao rezultat izuzetne regionalne saradnje izmedju Srbije i
Hrvatske. Ohrabruje me i završetak rada na međunarodnom ugovoru o
pružanju pravne pomoći koji ćemo ubrzo parafirati gospodin Čolak, ministar
pravde BiH i ja. Mislim da smo svi u regionu svesni naše odgovornosti koju
imamo prema žrtvama i njihovim porodicama. Ona je zakonska ali i moralna.
Naša je obaveza da ispravimo grešku političkih elita devedesetih, da odgovorne
za najteža kršenja humanitarnog prava izvedemo pred lice pravde. 106
optuženih lica pred Većem za ratne zločine, više od 100 istraga koje su u toku i
mnogi predmeti u fazi predkrivičnog postupka pokazuju da je Srbija zemlja u
kojoj nema mesta za ratne zločince.

Prioritet Srbije jeste saradnja sa medjunarodnim krivičnim sudovima. Uspostavili smo kontakt i saradnju sa Tribunalima za Ruandu i Siera Leone. Preko misije OEBSa uspostavićemo kontakt i sa Tribunalom za Kambodžu. Istražujemo zločine iz daleke prošlosti i Drugog svetskog rata i emitujemo poruku da ratni zločin ne zastareva. Naše tužilaštvo i sud imaju svakodnevnu saradnju sa Tribunalom za bivšu Jugoslaviju u Hagu. Razmenjujemo iskustva, pomažemo jedni drugima da pravda za žrtve bude zadovoljena. To i jeste smisao pravde.

U reformi pravosudja koju sprovodimo, upravo institucije za koje se bave temom ratnih zločina dobijaju posebnu ulogu. Stvaramo zakonski okvir koji je pogodniji za delovanje ovih respektabilnih i medjunarodno uvaženih pravosudnih institucija. Ministarstvo pravde će uvek biti tu da pruži podršku ovim sudjenjima, da podrži nosioce pravosudnih funkcija koji rade ovaj delikatan posao koji je postao priznat i prepoznatljiv svuda u svetu. Tu smo da podržimo hrabre sudije i tužioce kojima se preti, koji rade pod stalnim pritiskom. Ovakvi pritisci dolaze iz mračnih gulaga prošlosti, od ljudi koji ne poštuju drugačiji način razmišljanja, tuđu veru i običaje. Ljubitelji Mladića i Hadžića emituju poruku da su spremni da žrtvuju našu decu, buduće generacije zarad zločina koje su ova dvojica i njihovi saborci osumnjičeni. Ovom prilikom želim da naglasim da jedan od prioriteta naše politike jeste saradnja sa Tribunalom u Hagu.

Dame i gospodo, današnja demokratska Srbija distancirala se od ovakvih vrednosti i spremna je da hapšenjem Mladića i Hadžića, ali i procesima u Specijalnom sudu u Beogradu pošalje jasnu poruku da se takva prošlost na ovim prostorima nikada više neće ponoviti, kao i da je Srbija zemlja u kojoj su zakon i pravda pravilo a poštovanje žrtava suština našeg rada.

Želim Vam uspešan nastavak vašeg rada.